

ELS FUTURS PROFESSIONALS DE LA SALUT

TRIBUNA

F. Martínez-García

Catedràtic de Biologia Cel·lular-Fisiologia-Histologia
Vicedegà d'Ordenació Acadèmica i Pràctiques
Facultat de Ciències de la Salut, Universitat Jaume I

La decisió de les conselleres de Sanitat i Educació de revisar les pràctiques clíniques d'estudiants d'universitats privades als hospitals públics ha provocat un seguit de declaracions i articles, majoritàriament en defensa de la universitat privada, que ara es trobarà amb dificultats per a impartir els estudis de salut. Fins i tot hi ha qui sembla considerar-ho un atac a la llibertat d'educació i d'empresa. Però, gairebé ningú parla de l'objecte real d'aquesta mesura: la defensa de l'estudiantat de les universitats públiques. Per això, l'equip directiu de la Facultat de Ciències de la Salut de la Universitat Jaume I (UJI) hem decidit intervenir en el debat.

La nostra facultat va ser creada el 2011 per a implantar-hi els graus de Medicina i Infermeria. Era una decisió molt meditada, basada en estudis prospectius de la demanda d'aquestes titulacions i de la necessitat de professionals sanitaris de les nostres comarques. De fet, la mesura va ser àmpliament secundada per la societat castellonense.

Aquesta decisió, però, va assenyalar un nínxol de negoci per a l'empresa privada. Per sorpresa, la Conselleria d'Educació i de Sanitat i la Diputació de l'època van aprovar la impartició

de Medicina i Infermeria per part d'una universitat privada i van promoure convenis amb els hospitals públics castellonencs per a dur-hi a terme les seues pràctiques. Tot això, just abans que la Jaume I posara en marxa els seus graus, de forma que quan l'UJI finalment els va implantar, els hospitals públics ja eren plens d'estudiants de la universitat privada i els nostres estudiants no hi cabien. Fins ara hem afrontat les dificultats provocades per aquesta situació a base de sobreesforç, voluntarisme i imaginació del personal docent de l'UJI i dels facultatius dels hospitals, però la qualitat assistencial dels hospitals i la de la formació dels estudiants se'n ressentixen. A més, el proper curs implantem sisè de Medicina, un curs on cada estudiant ha de dur a terme 1.080 hores de pràctiques clíniques. Simplement, no hi ha lloc ni personal als hospitals públics per als estudiants de l'UJI i de la privada.

No volem entrar en debats estèrils, però algú haurà d'explicar per què va autoritzar estudis universitaris de salut privats a Castelló quan ja estaven aprovats i enllestits els graus de la Universitat Jaume I, i per què va oferir els hospitals públics a empreses privades perjudicant la docència pràctica de l'UJI. Aquelles decisions són la causa de l'actual problema, per a resoldre el qual les autoritats autonòmiques han pres mesures dràstiques, que ara són contestades. Això no obstant, són mesures justes, urgents i necessàries.

Per a entrar a Medicina i Infermeria de l'UJI cal ser un estudiant excel·lent, amb notes superiors a 12,5 per a Me-

dicina i a 10,5 per a Infermeria. Però, si un estudiant no arriba a aquesta nota, sempre pot matricular-se en una universitat privada si disposa de diners. Això vol dir que, fins ara, els estudiants sense nota però amb diners disputaven amb avantatge les pràcti-

ques clíniques als hospitals públics als estudiants excel·lents de l'UJI. És una situació tan injusta que posar-hi fi constituïa una obligació moral.

També s'ha argumentat que als hospitals públics hi ha places docents per a tots, l'UJI i la universitat privada; que si les universitats privades pagaren als hospitals per la seua tasca formativa (el que suggereix que ara no es fa així!) podríem conèixer en harmonia. Som contraris a aquesta possibilitat: els hospitals públics s'han de reservar a les universitats públiques, perquè admetre-hi estudiants de la privada amb una compensació econòmica més o menys sucosa seria terrible. Els estudiants de la privada, pels quals l'hospital percebria ingressos addicionals, omplirien els centres sanitaris i tendrien a ser tractats amb major deferència que els de la universitat pública (que no reportarien ingressos). Aquesta mesura minvaria la qualitat de la tasca assistencial (per la massificació d'estudiants) i la docent, especialment la formació dels estudiants de la universitat pública.

La societat ha confiat a l'UJI els millors entre els millors joves, que seran els futurs professionals sanitaris de les comarques de Castelló. De com ho fem ara nosaltres dependrà la medicina del futur de les nostres comarques. No podem pensar en el benefici a curt termini, i encara menys permetre que d'aquesta formació se'n faça un negoci per al benefici d'uns pocs. Pel nostre propi bé, hem de ser responsables i dedicar tot l'esforç de les institucions públiques, tant acadèmiques com sanitàries, a aquesta tasca.